

Софийски университет "Св. Кл. Охридски"
Медицински факултет
София, ул. Козяк № 1,

Вх. №

369/М.В.А.18

**До
Председателя на научното жури
определено със Заповед № Р 20-350/14.02.2017
на Ректора на МУ – София**

СТАНОВИЩЕ

от доц. д-р Петко Иванов Лисаев, дм
Ръководител на катедра „Обща медицина, съдебна медицина и медицинска деонтология“
Медицински университет - Плевен

ОТНОСНО

Дисертационен труд на тема „ПРЕВАНТИВНО ЗНАЧЕНИЕ НА АНАЛИЗ НА СЛУЧАИ НА ПРОФЕСИОНАЛНИ ПРАВОНАРУШЕНИЯ ХИРУРГИЧНАТА И ДРУГИ МЕДИЦИНСКИ СПЕЦИАЛНОСТИ ПО СОБСТВЕН И АРХИВЕН МАТЕРИАЛ НА УБ „ЛОЗЕНЕЦ“

за присъждане на образователна и научна степен „ДОКТОР“ на д-р Росен Хаджиев.

Област на висше образование: 7. Здравеопазване и спорт.

Професионално направление: 7.1. Медицина.

Научна специалност: Обща хирургия

Научен ръководител: доц. д-р Мария Грозева, Катедра по Съдебна медицина при МУ «Св. Климент Охридски» – София

ДАНИИ ЗА ПРОЦЕДУРАТА

Д-р Росен Трендафирлов Хаджиев е зачислен като докторант на самостоятелна подготовка за придобиване на научната и образователна степен „доктор“ по научната специалност „Обща хирургия“ със заповед на Ректора на СУ „Св. Климент Охридски“ № РД20-350 от 14.02.2017 г.

Представен е протокол за успешно положен изпит по докторантски минимум от 28.03.2017 г.

На основание Протокол от Факултетен съвет № 62/13.04.2018 г. с предложение от Катедрен съвет № 33/05.03.2018 г. за готовността за публична защита, д-р Росен Хаджиев е отчислен с право на защита със заповед на Ректора №РД20-709 от 20.04.2018 г.

БИОГРАФИЧНИ ДАНИИ И КАРИЕРНО РАЗВИТИЕ

Д-р Росен Трендафилов Хаджиев е роден на 07.12.1966 г. в гр. Петрич. През 1986 г. завършва средно образование, през 1992 г. завършва медицина. От 1992 год. до 1994 г. работи в общинска болница гр. Карнобат. От 1995 до 2007 г. работи в Катедрата по съдебна медицина и деонтология на УМБАЛ „Александровска“ последователно като ординатор и асистент. От 2007 до 2009 г. е на работа в Отделение по съдебна медицина на ВМА-София. От 2009 до 2010 г. е на работа в Организация за клинични изпитвания PSI Pharma support“. От 2011 до настоящия момент е асистент по Съдебна медицина и деонтология в Катедра по анатомия и хистология, патология и съдебна медицина на МФ на СУ „Св. Климент Охридски - УБ „Лозенец“.

Член на Българския лекарски съюз, на Института по Съдебна медицина.

Има участие във форуми от Международната академия по съдебна медицина, Балканската академия по съдебна медицина, Евразийската академия по съдебна медицина, Международни срещи по съдебна медицина „Алпите, Адрия, Панония“.

Владее писмено и говоримо английски и руски език.

СТРУКТУРА НА ДИСЕРТАЦИОННИЯ ТРУД

Представеният дисертационен труд на д-р Росен Хаджиев е в обем от 111 страници, включващ 10 фигури, 10 снимки и 3 таблици, приложения. Библиографията обхваща 130 източника, от които 17 на кирилица.

Представен е списък на девет научни публикации и доклади, които са във връзка с дисертационния труд.

Трудът е написан на добър език, структуриран според стандартните изисквания в осем глави: литературен обзор, цел и задачи, материали и методи, резултати, дискусия, изводи, приноси и библиография. Обемът на отделните части е балансиран.

Технически дисертацията е оформена според изискванията, библиографията е достатъчна по обем.

Авторефератът отразява напълно същността на дисертационния труд.

АКТУАЛНОСТ НА ТЕМАТА

Медицинската професия е от групата на т.нар. правно регулирани професии поради естеството на обекта на нейната дейност – човека, неговото здраве, живот и благополучие. Това означава повишени изисквания, контрол и отговорност на медицинските практики. Тази е основната причина темата за медицинската отговорност да е винаги жива. В последните десетилетия актуалността се изостри и по други причини, свързани както с новите концепции за правата на пациента, промените в правната наука и практика, ролята на медиите, общата организация на здравеопазването в РБ, така нарасналото търсене на компенсации и финансова изгода от пациенти, с адвокатска подкрепа.

За тенденциите може да се съди по екстремното нарастване на броя на съдебномедицинските експертизи по повод на т.нар. „медицински/лекарски грешки“.

Тези, които са най-засегнати от процеса, са лекарите, но за съжаление в голямата част от съсловието още не се е утвърдило разбирането, че медицината се променя не само като технология и нови знания за болестните процеси, но и като начин за неукоримо нормативно практикуване.

Естествено, най-често обект на внимание са инвазивните медицинските специалности.

Темата на дисертанта е насочена точно към тези „чувствителни“ области на медицината, което повишава нейната актуалност.

ЛИТЕРАТУРЕН ОБЗОР

Литературният обзор в дисертацията е широк, с опит изчерпателно да се обхване темата в световен план и в България. Темата е много обширна, така че обзорът е малко разширен, но това не тежи на общото впечатление за балансираност на отделните части на работата, още повече че информацията в тази насока не е толкова известна.

Обзорът показва, че авторът може да направи задълбочен анализ на намерените източници и да извлече от тях нужната и полезна информация.

ЦЕЛ И ЗАДАЧИ НА ДИСЕРТАЦИОННИЯ ТРУД

Целта е коректно формулирана: установяване честотата на медицинските професионални правонарушения в различните специалности и допусканите най-чести грешки в диагностичен и терапевтичен аспект.

За осъществяването ѝ са поставени и формулирани 10 задачи, които включват определяне честотата на допуснатите медицински професионални правонарушения в разглеждания материал за периода 2000-2012 г., разпределение по медицински специалности, анализ на причините за жалби и характеристика на подателите на жалби, естеството на извършваните експертизи.

МАТЕРИАЛ И МЕТОДИКА

Материалът включва архивен материал от 122 съдебномедицински експертизи, извършени в периода май 2000 до септември 2012 г. и анализ на съдържащата се в тях информация от две групи – немедицински (характеристики на жалбоподателите, вид на експертизите и т.н.) и медицински, съдържащи се в досъдебните или съдебни производства и аутопсиите. Броят на изследваните е достатъчно голям и позволява достоверни заключения по поставените задачи.

Обработката на материала е извършвана с използване на честотен анализ на качествени промени и графичен анализ.

РЕЗУЛТАТИ И ОБСЪЖДАНЕ

Броят на проучените експертизи е достатъчно голям, за да гарантира представителност на резултатите. Те показват добрите научни възможности на автора за обработка на материала.

Направен е подробен и добре онагледен анализ на структурата на случаите, на най-засегнатите медицински специалности, най-честите причини за жалби и претенции за допуснати медицинските професионални правонарушения.

Анализът на резултатите е представен и в графична форма.

Логично, жалбите и делата срещу медицински професионалисти са най-многобройни срещу хирурзи – в 23,0% от изследвания материал, акушер-гинеколози в 17,20% неврохирурзи и т.н., като авторът е посочил и най-честите причини за пропуски според проучвания от него материал.

Анализът показва рязко покачване на броя на образованите дела – около пет пъти в края на обхванатия период, в сравнение с началния.

В дисертационния труд има включено обсъждане на казуси, които допълват и илюстрират получените резултати.

В дискусията авторът посочва основните причини за повишеното търсене на отговорност от медицинските практики при съмнение за допуснати т.нар. „лекарски/медицински грешки“ и нарушаване на правилата на добрата медицинска практика: субективни – първична неподготвеност на медицинските студенти, включително по въпросите на медицинската деонтология и медицинското право, нарушена връзка лекар-пациент, действителни пропуски при извършване на диагностични и лечебни действия, ерозията в колегиалните медицински отношения и т.н., но и обективни – слабости в общата организация на медицинската дейност, недофинансиране и т.н., както и фактори извън медицината – медии, адвокати, преследване на финансови изгоди от засегнатите страни.

В тази част на дисертационния труд се разглеждат и други важни от клинични гледна точка въпроси: за информираното съгласие, правата на пациента и най-вече – значението на съдебномедицинската експертиза и участието в нея на различни клинични специалисти при решаване на дела, образувани срещу медицински лица.

ИЗВОДИ

Д-р Хаджиев е посочил девет извода в дисертацията си, които са логично изведени от направеното проучване, дават отговор на поставените задачи и отговарят на целите на дисертационния труд.

Те са добре формулирани и отразяват анализа на предходните раздели; имат научна, потвърдителна и приложно-практическа стойност, Приемам приносите в самооценката на докторанта като обективни на представения научен труд.

Авторът е посочил 5 приноса с практичен характер и 6 с приложен характер, между които задълбочен анализ на допуснатите медицински професионални правонарушения по отделни медицински специалности, изяснена е необходимостта от създаване на единен медицински и правен регистър на случаите на допуснати медицински професионални правонарушения; обсъдени са механизми за подобряване качеството на съдебномедицинската експертиза и ролята ѝ при решаване на дела срещу лекари; обсъдено е значението на колаборацията между съдебните лекари и специалистите от другите специалности при изготвяне на комплексни съдебномедицински експертизи, както и значението на добрите взаимоотношения между правозащитните органи и лекарите в тези дела.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Дисертационният труд е представен в завършен и добре структуриран вид, отговарящ на изискванията на ЗРАСРБ, Правилника за приложението му и Правилника на МУ – София.

Отчитайки актуалността и значимостта на темата, обема и начина на провеждане на проучването, обработката на материала, постигнатите резултати като изводи и препоръки, които представляват приноси с приложен и практичен характер, както и професионалното развитие и научните изяви на автора във връзка със защитаваната теза,

заявявам на членовете на НЖ, че гласувам „за“ (положително) за присъждането на ОНС „доктор“ по научната специалност „обща хирургия“ на д-р Росен Трендафилов Хаджиев.

Доц. д-р Петко Лисаев, дм

29.06.2018 г.
Плевен